

POSTAVÍM SA NA BAŠTU

LEKCIA: AB 1,2-12

TEXT: AB 2,1

Milí bratia a milé sestry!

V prvom mesiaci nového roka máme podľa Sprievodcu čitateľa Biblie možnosť oboznámiť sa s niekoľkými krátkymi prorockými knihami. Je to aj kniha proroka Abakuka. Je to jedna z kníh, ktorej slová sa nestávajú príliš často predmetmi kázní. Z viacerých príčin. Najprv preto, lebo doba udalostí, ktoré opisuje, je veľmi neistá. Môžeme čítať veľa výkladov o tom, kedy sa odohrali udalosti Abakukovej knihy. Najpriateľnejším sa zdá byť ten, že ide o obdobie konca vlády kráľa Joziáša a prvej deportácie. Tento výklad podporuje výrok, že „*Zákon je neúčinný*.“ Joziáš bol tým kráľom, za vlády ktorého sa uskutočnila náboženská reforma. Nebola však úplne úspešná, pretože nebol súlad medzi bohoslužbou a každodenným životom. Človek, ktorý sa na bohoslužbách vrúcne modlil, sa pod tlakom udalostí všedného dňa zmenil na prospechárskeho, uskutočňujúceho len vlastné plány a presadzujúceho len vlastnú vôľu. Či sa aj my, bratia a sestry, nepodobáme ľuďom z Abakukových čias? V nedeľu sedíme v prvých laviciach v kostole, spievajúc a modliac sa, počúvajúc Božie Slovo. Ale ako keby sa nič z toho nebolo udialo, tak sa správame počas všedných dní. Nezaujímá nás Boh, naši blížni ani toľko, staráme sa len o uplatnenie našich predstáv. Podobáme sa Chaldejcom, o ktorých vraví Písmo: „*Jeho právo a povýšenosť pochádza z neho samého*.“ Často ani nás nezaujímá, čo od nás žiada Boží zákon. My si robíme, čo sa chce a páči nám.

Druhou príčinou, kvôli ktorej sa z Abakukovej knihy často nekáže, je, že jej výroky a prislúbenia nie sú konkretizované. Je málo odkazov, podľa ktorých by sme mohli vedieť, do ktorého obdobia máme zaradiť slová tejto knihy. Mnohé z nich pochopíme iba v eschatologických súvislostiach – v súvislostiach posledných čias, keď Pán príde súdiť živých i mŕtvych.

Dnes by som nerada upriamila vašu pozornosť na Abakukov žalospev, ale na prorokovo odhodlanie, ktorým sa začína 2. kapitola: „*Na svoju stráž si zastanem a postavím sa na baštu. Ja striehnuť budem, aby som zbadal, čo mi bude hovoriť, a čo odpovie na moju námietku*.“

„*Na svoju stráž si zastanem*.“ Vraví prorok ľudu. Nikto ho k tomu nenúti, ani Boh mu nevraví to, čím poveril proroka Ezechiela: „*Budeš strážcom*.“ Abakuk sám vraví: „*Na svoju stráž si zastanem*.“ Prečo to robí? Preto, lebo má pocit zodpovednosti za národ. Vedel, že Boh ho učinil prorokom, že má úlohu uprostred vyvoleného Božieho ľudu. Brat, sestra! Uvedomili sme si už aj my, že máme svoju stráž, kde musíme stáť my sami? Vieš, že máš úlohu uprostred Božieho ľudu? Či už je to úloha presbytera, či hlavy rodiny alebo jej srdca – Boh vie, najlepšie, čím ťa má poveriť, na ktorú stráž postaviť. On ťa pozná. On vie, čo ti môže zveriť. On jasne vidí, čo zvládneš. Vidíš však ty, čím ťa poveril Hospodin? Vieš, kam ťa poslal? Čo od teba očakáva? Stojíš na svojej stráži? Si na tom mieste, ktoré Hospodin pripravil pre teba? Možno sa ti to miesto zdá príliš ťažké. A možno si myslíš, že je bezvýznamné. Možno si vravíš: To nie je úloha pre mňa. Nezvládneš ju. Ale nepochybuj! Hospodin ťa pozná najlepšie. On ťa stvoril, a teda vie, čo môžeš urobiť pre Jeho kráľovstvo. „*Na svoju stráž si zastanem*.“ Vraví Abakuk. Stráž neznamená iba to, že stojím na svojom mieste, ale aj to, že to moje miesto je v živote Božieho ľudu dôležitým miestom. Bdiem nad ľuďom, strážim ho, keď som tam, kam ma postavil Hospodin.

„*Postavím sa na baštu*.“ Väčšina starovekých miest bola ohradená baštami, a predstavovali tak pevnosť. Bašta bola miestom, odkiaľ bolo najskôr vidieť protivníka, lebo mala okienka, cez ktoré strážcovia mohli zbadat' približujúce sa nebezpečenstvo. Videli približujúcich sa Chaldejcov – „*ľud strašný a hrozný*.“ Videli, že sa približujú k mestu s úmyslom rabovať a zajať. Bratia a sestry! Aj v našom živote sú obrazne povedané Chaldejci, sú ľudia a veci, kvôli ktorým musíme držať stráž. Ale či stojíme na baštách, či si uvedomujeme hrozbu blížiaceho sa nebezpečenstva? Môže tu byť reč o všetkom, čo odpútava našu pozornosť od Hospodina, čo sa chce stať našou modlou, čo nám chce dokázať, že je väčšie a silnejšie ako Boh. Môže to byť naša práca, ak nás zotročuje, ktorá nám ešte ani v nedeľu nedovolí postaviť sa pred Božie zrkadlo, aby sme uvideli, ako žijeme, a čo sa nepáči Hospodinovi. Môže to byť pocit úspechu, ktorý nám

deň čo deň dokazuje, že nepotrebujeme Hospodina. Môžu to byť falošné učenia, o ktorých sa môžeme dočítať napr. v Petrovom liste. Tieto nám núkajú slobodu, aj keď ony samy sú zviazané tým, čo ich premohlo.

Ale Abakuk stojí na bašte. Stojí tam, kde je nebezpečenstvo najväčšie. Na mieste, kam cez okienko môže kedykoľvek preniknúť guľka zo zbrane nepriateľa. On stojí pevne, lebo vie, Komu uveril, Komu slúži. Vie, Kto ho na to miesto postavil. Vie, že môže dôverovať svojmu Bohu. Vie, že jeho Stvoriteľ ho má rád a neželá si jeho záhuby, ale chce, aby svojím životom a svojou vytrvalosťou bol osožný pre iných. Meno proroka Abakuka znamená: objatý Hospodinom. Prorok teda vie, v čej ruke spočíva, Kto ho ochraňuje na jeho stráži a bašte. Brat, sestra! Cítil(a) si už, ako teba objal Hospodin? Cítil(a) si už, že sa k tebe priblížil, dotkol sa ťa a uistil ťa o svojej ochrane? Toto sme mohli zažiť aj počas uplynulých vianoc. Ved' čo iné urobil Hospodin? Prišiel k nám vo svojom Synovi, aby nás objal, aby nás uistil o tom, že On je s nami po všetky dni až do skončenia sveta. On nás ochráni, hocaká nebezpečná je bašta, na ktorej stojíme.

Brat, sestra! Koľkokrát bola v uplynulom roku prázdna tvoja bašta? Koľkokrát si nebol strážcom svojej rodiny, kolegov, svojich blížnych, svojho zboru? Koľkokrát mohol nepriateľ zaútočiť, lebo ty si nestál na svojej bašte a nezabránil si mu v útoku? Koľkokrát mohli mylné učenia napadnúť členov tvojho zboru, lebo ty si im nezabránil?

„Ja striehnuť budem, aby som zbadal, čo mi bude hovoriť, a čo odpovie na moju námietku.“ Stojím na bašte, na stráži a striehnem. Mohla by som tam stáť a v myšlienkach sa zaoberať inými vecami. Ale prorok tam stojí a striehne. Striehne – každá čiastočka jeho bytia napäto očakáva, čo mu povie Hospodin. Ako odpovie na jeho námietky. Ako zareaguje na jeho otázky typu: Dokedy ešte, Bože? Alebo: Prečo, Pane? Striehne a čaká. Nie je isté, že Hospodin odpovie hneď. Isté však je, že odpovie. Či je v našom srdci takéto úprimné očakávanie, takéto žiadostivosť po Božej odpovedi? Dokážeme čakať, čo nám povie Hospodin, ako odpovie na naše námietky? Toto očakávanie znamená, že neodvrátim svoj pohľad od okienka na bašte, lebo odtiaľ môže prísť nebezpečenstvo, ale tam môžem najskôr zbadáť aj vyslobodenie.

My, azda viac ako Abakuk, môžeme byť presvedčení o tom, že Otec Ježiša Krista je Pánom dejín. On je Pánom nad Chaldejcami, oni sú len nástrojom v Jeho ruke. On je Pánom aj nad našimi zajatiami, nad našimi hriechmi, lebo aj tie sú len nástrojom v Jeho rukách. Táto istota a tento pokoj nech nás posilnia a posmelia, aby sme sa postavili na stráž, aby sme zastali na bašte, aj keď vieme, že tam nám hrozí nebezpečenstvo, ale vieme aj to, že tam nám je najbližšie vyslobodenie. Stojme pevne na našej hradbe, striehnime a čakajme, čo nám odpovie Hospodin. Stojme pevne na svojom mieste a buďme dobrými Božími služobníkmi, Jeho svedkami medzi ľuďmi. Nech nie sú prázdne naše miesta, naše strážne pozície, aby nikto a nič nemohlo ohroziť tých, ktorých nám Pán Boh zveril. Amen.

Písané kázne - 2021, Mgr. Erika Domonkošová